

udvalget desværre nægtet at beskæftige sig seriøst med.

Det andet grundlovsproblem handler om asylafgørelser. Det er således, at efter Schengenkonventionen bliver der oprettet et register over mennesker, som bliver erklæret uønsket, og de bliver afvist ved de ydre grænser, altså også andre steder end ved Danmarks grænser, og så vil de være afskåret fra at kunne søge asyl og blive anerkendt som flygtninge her i Danmark.

Dermed har vi overladt til andre staters myndigheder at afgøre asylspørgsmålet for flygtninge, der ville søge asyl i Danmark. Det er også en suverænitetsafgivelse, der ville kræve at blive behandlet efter grundlovens § 20, hvis det skulle gå rigtigt til.

Sammenlagt må vi altså sige, at risikoen for, at der her er tale om et grundlovsbrud, endda et groft grundlovsbrud, nærmer sig faktisk de hundrede procent. Derfor er jeg også glad for, at det på initiativ af Enhedslisten er lykkedes at samle underskrifter fra medlemmerne af Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens grupper med ønsket om, at vi får en afstemning her i Folketingssalen, når den her debat er slut om forslagens overgang til tredje behandling.

Vi mener ganske enkelt, at Folketinget burde stoppe denne lovgivning på nuværende tidspunkt, sådan som grundlaget foreligger.

Der er rigelig tid til en seriøs behandling af det her. Schengen skal jo, som jeg har forstået det, først have virkning fra 1999.

Samtidig står vi i den situation, at det, man nu er i færd med at vedtage, sidder man i øjeblikket og forhandler på regeringskonferencen om at lave fundamentalt om. Der foreligger nu et forslag til en såkaldt protokol fra det hollandske formandskab, der simpelt hen flytter Schengenreglerne over i Unionen på en sådan måde, at Danmark ikke vil kunne deltage i de ting, som bliver flyttet over i Unionen. Det betyder så, at Danmark, hvis dette sker, i Unionstraktaten kommer til at stå i en fuldstændig umulig situation og også i en situation, der på ingen måde kan løses ved det mærkværdige forslag til en dansk protokol, der slap ud forleden i Information, og som regeringen sidder og nørkler med, og som man åbenbart tror kan løse problemerne. Så man er i alle henseender ved at skyde sig selv i foden og lave noget, som er totalt uforvarsligt, og hvis konsekvenser man ikke gør sig nogen som helst forestillinger om, samtidig med at det er aldeles unødvendigt at træffe nogen

som helst beslutninger, før man kender resultatet af regeringskonferencen.

Sluttelig skal jeg sige, at der jo er en lang række problemer i det her, som ikke er blevet belyst til bunds i Retsudvalget, før man afgav betænkningen. Man ville ikke afvente samråd. Vi er i øjeblikket i gang med et samråd, som er blevet afbrudt. Der er blevet skrevet notater i Justitsministeriet, der bl.a. har belyst, at dette her kan få som konsekvens, at den nordiske pasunion bryder sammen.

Vi har tidligere i Folketingssalen, når vi har rejst spørgsmålet, fået forsikringer om, at den nordiske pasunion ikke var i fare. Men hvad sker der så? Ja, så skriver man et notat, som man lækker til pressen i store mængder, men som Folketinget ikke kan få.

Jeg tror, ministeren vil bekræfte, at han ikke har tænkt sig at tilsende Folketinget dette notat, for det vedrører ikke Folketinget, hvilke overvejelser man gør sig i Justitsministeriet, heller ikke selv om justitsministeren tidligere gang på gang har forsikret, at der ikke var problemer med den nordiske pasunion, og det så viser sig i et hemmeligt dokument, at det var der altså alligevel.

Dette samråd ønskede man ikke at have, inden man skred til betænkning i Retsudvalget. Det var ikke nødvendigt, man behøvede da ikke at kende konsekvenserne af det, man sad og lavede, så det samråd er i gang i øjeblikket, efter at flertallet har truffet sin beslutning. Det viser noget om kvaliteten eller rettere sagt den gennemgribende mangel på kvalitet i det lovgivningsarbejde, som i øjeblikket er i gang.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på spørgsmålet om den parlamentariske kontrol eller rettere sagt den manglende parlamentariske kontrol, som man har tænkt sig i denne sag. Det er jo således, at i andre parlamenter, som er med i Schengen, f.eks. i Holland, har man en egentlig parlamentarisk kontrol.

Vi forespurte flertallet: Hvis I nu virkelig agter at køre det her igennem, skulle der dog så ikke i det mindste være en effektiv parlamentarisk kontrol, i det mindste en parlamentarisk kontrol af samme rækkevidde og med samme indhold som den, vi har med EU-sagerne i Folketingets Europaudvalg?

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge hr. Ove Fich, som er til stede, om han kan forklare, hvordan det på nogen tænkelig måde skulle være forsvarligt, at vi på det område, som vi behandler her i dag, altså Schengenkonventionen, kan affinde os med, at der ikke skal være